

अनामिकया द्विः प्राप्नाति ॥ २६ ॥ अनामिकया सुकस्थं द्रुतशेषं^{१)}
द्विवारं प्राप्नाति एकवारं गृहीत्वा प्राश्याचम्य पुनरप्येवं करोतीत्यर्थः ।

उत्सृप्य निर्लेढ्याचम्योत्सिञ्चति देवान्निन्व पितृन्निन्व तृतीयामुदुक्षति सप्त
ऋषीन्निन्वेति ॥ २७ ॥^{२)} सुकस्थं द्रुतशेषमुत्सृप्य पात्रान्तरे नीत्वा रुस्ते वा
कृत्वा आचम्य भक्षयित्वा ततस्तत्पात्रं रुस्तं वा निर्लेढि जिह्वया सकृदास्वादयति ।
उत्सृप्य बहिर्निर्गम्येति माधवः तदा पानमर्थाद्वस्ते कृत्वा द्रवत्वात्पात्रान्तरे
कृत्वा वा किं पूर्वं प्राशीः किं द्वितीयं किमुत्सृप्यापा इति श्रुतेः (११. ५. ३. ४)
उत्सृप्य वेदिसमीपादुत्सर्पणं कृत्वा किमपाः^{३)} पानं कृतवानसीत्यर्थः । ततः प्राश-
नानन्तरमग्निहोत्ररुवणीं सुचमुदकेन पूरयित्वा उत्सिञ्चति सुचैवोर्ध्वं सिञ्चति
देवान्निन्वेति मन्त्रेण उत्तरतः ततो द्वितीयवारं तामग्निहोत्ररुवणीं पूरयित्वा
पित्र्यत्वाद्दक्षिणत उत्सिञ्चति प्राचीनावीती दक्षिणामुखः पितृन्निन्वेति मन्त्रेण
ततो यज्ञोपवीत्यपः स्पृष्ट्वा तृतीयवारमग्निहोत्ररुवणीं पूरयित्वा तृतीयां^{४)} सुचं
प्रागुदीच्यामैशान्यामुदुक्षति ऊर्ध्वमुद्यम्योदकमूर्ध्वमुच्चालयति^{५)} ।

चतुर्थीं कूर्चस्थाने त्रिर्निषिञ्चत्यग्रे पृथिवीक्षिते स्वाहा पृथिव्याऽऽमृतं जुहो-
मि स्वाहामृतेऽमृतं जुहोमि स्वाहेति ॥ २८ ॥ चतुर्थीं सुचं पूरयित्वा कूर्च-
स्थाने कूर्चमपसार्यैव आहवनीयस्य पश्चात्प्राक्संस्थमुदकसंस्थं वा त्रिवारमपो
नीचैर्निनयति शाखान्तरे अप्रक्षालितयैव सुचोदुक्षणात्रयं कृत्वा ततः सुचं दर्भैः
प्रक्षाल्याग्रयऽइति निनयनं विहितमस्ति ।

सुकस्रुवमाहवनीये प्रतप्य निदधाति ॥ २९ ॥ सुकस्रुवं शाखान्तरादाह-
नीये^{५)} सहैव प्रतप्य कूर्चे निदधाति अथवा निदधाति सुगुप्ते देशे स्थापयति
कृतकार्यत्वात् ।

समिध आदधाति सर्वेषु यथापर्युक्षितः समिदसि समिद्धो मेऽग्रे दीदि-

१) सौचं होमावशिष्टम् Mahād. २) उत्सृप्य सौचं मुखेनोपरि वायुबलेन पोवा निर्लेढि
जिह्वयास्वादयति तत आचम्य सुचोदकमुत्सिञ्चति देवानिति प्रथमाम् पितृनिति द्विती-
याम् तृतीयां सुचं पूरयित्वादुक्षति ऊर्ध्वं क्षिपति Mahād. उत्सृप्येति पात्रान्तरे नीत्वा चमु भक्षने
भक्षयित्वा द्रव्यपात्रं निर्लेढि तत उत्सिञ्चति Karka. ३) तृतीयं २. ४) ? मुक्काल-
यति २. See Westergaard sub शल ५) प्रतपनस्य संस्कारवाद्गार्हपत्ये प्राप्ते आहव-
नीये विधीयते Mahād.